

पिपरमिन्ट

वैज्ञानिक नाम : मेन्था पिपेरिता (Mentha piperita)

वानस्पतिक परिवार : लेबियाटी (Labiatae)

नेपाली नाम : पतेना, पिपरमिन्ट

English name : Peppermint

स्थानीय नाम – पिपरमेन्ट, क्यान्डी मिन्ट, ब्लाक मिन्ट आदि ।

१. परिचय

पिपर मिन्ट करिब ८०-९० से.मी. अग्लो हुने बहुवर्षिय सुगन्धित तुलसी परिवारको वनस्पति हो । यसको डाठ रातो, खैरो र फुल प्याजी रंगको हुन्छ । यसको तेल खाद्य र औषधीका साथै भाडा पखाला, रुघा खोकी, टाउको दुखेको आदिमा प्रयोग गरिन्छ । मुख्य तथा यसको तेल टुथपेष्ट, चकलेट, च्युङ्गम, आईस क्रिम आदिमा प्रयोग गरिन्छ ।

२. कहाँ पाइन्छ ?

नेपालमा पिपरमिन्ट प्राकृतिक अवस्थामा पाइने कुरा रिपोर्ट गरिएको छैन । यो व्यावसायिक खेतीको लागि आयातित प्रजाती हो । नेपालमा यो तराईका जिल्लाहरुमा व्यवसायिक रुपमा खेती गरिदै आइएको छ । यो तराई र बेसीहरुमा हिउँदे वालीको रुपमा खेती गर्न उपयुक्त हुन्छ ।

३. कहिले फूलछ र फलछ ?

यसको फूल असारदेखि भदौसम्म फुल्ने गर्छ र भदौदेखि कार्तिकसम्म फल लाग्छ । तलको तालिकामा ऋतुगत समयतालिका दिइएको छ ।

ऋतुगत समयतालिका

फूल फुल्ने समय	फल फल्ने समय	संकलन गर्ने समय	नर्सरीमा रोप्ने समय	खेती गर्ने ठाउँमा सार्ने समय
असार -भदौ,	भदौ -कार्तिक	जेठ, भदौ, मंसिर	असोज -कार्तिक	माघ

४. व्यापारको लागि संकलन गरिने भाग

व्यापारिक प्रयोजनमा यसको जमिन माथिको सम्पूर्ण भाग (फूल, पात र काण्ड) बाट निकालिने तेल प्रयोग गरिन्छ ।

५. खेती प्रविधि

यसको जमीनमुनि फैलिएको डाँठ जसलाई रनर वा सकर (Sucker) भनिन्छ । खेतीका लागि यिनै सकरहरु प्रयोग गरिन्छ । यसको वाली सुगन्धित भएकोले जंगली जनावरहरुले त्यति नोक्सान गर्न सक्दैनन् । त्यसैले जनावरहरुका समस्या भएको ठाउँमा यसको खेती अन्य कृषि वाली खेती गर्नु भन्दा उपयुक्त हुन्छ । यसको खेती, बलौटे, मलिलो, प्राङ्गारिक पदार्थ प्रशस्त भएको, सिचाई सुविधा भएको जग्गामा राम्रो हुन्छ । पिपरमिन्ट धेरै अम्लीय वा क्षार भएको

माटोमा उपयुक्त हुदैन । प्राय ६-७.५ अम्लीयपन भएको माटोमा यसको खेती राम्रो हुन्छ । यसको खेतीमा पानी जम्ने जग्गाहरू उपयुक्त हुदैन ।

५.१ सक्कर वा रनर उत्पादन गर्ने तरिका

सक्करहरू पुरानो बोटबाट निकालिन्छ । सक्कर निकाल्नुभन्दा अगाडि खेती गरिएको जग्गामा राम्रोसँग सिंचाइ गरी माटो हलुका बनाउनुपर्छ । त्यसपछि सानो कुटोले खनी सक्कर निकाल्नुपर्छ । हरेक सक्करहरू कम्तीमा ५-७ से.मी. लामा र प्रत्येकमा ५-६ वटा गाँठा भएको राम्रो मानिन्छ । एक रोपनी जग्गालाई २०-२५ केजी सक्करको आवश्यकता पर्छ । यी सक्करहरू सिधै नर्सरी ब्याडमा तयारी गरी बेर्ना उत्पादन पनि गर्न सकिन्छ । अथवा सक्कर सिधै खेती गर्ने जग्गामा लगाउन सकिन्छ ।

५.२ जग्गा तयारी

बाली लगाउनु अगाडि जमिनलाई ३-४ पटक गहिरो खनजोत गरि माटोलाई मलिलो बनाई भारपातहरू निकाल्नु पर्दछ । बालीको लागि सन्तुलित खाद्य तत्वहरू आवश्यक हुने हुँदा करिब १०-१५ टन कम्पोष्ट मल प्रति हेक्टर प्रयोग गर्नु पर्दछ । जग्गा तयार गरि सके पछि जग्गालाई सिचाई दिन उपयुक्त हुने गरि सम्याउने र आलीहरू बनाई प्लटहरू बनाउनु पर्दछ । जसले गर्दा सिचाई गर्दा सजिलो हुने र पानी नजम्ने हुनु पर्दछ ।

५.३ विरुवा रोपाई

मंसिर-पुष महिनादेखि यसको खेती गर्न सकिन्छ । हरेक प्लटमा डोरी तानी ३०-४० से.मी.को फरकमा ५-६ से.मी. गहिरो लाईन बनाउनु पर्दछ । यी लाईनहरूमा रनरहरू लहरै राख्ने र माटोले छोप्नु पर्दछ । यसरी माटोले छोप्दा उम्रने टुप्पो नछोप्नु पर्दछ । रनर रोपी सकेपछि सक्कर छिटो सिचाई दिनु पर्दछ । एक दुई हप्ता भित्र विरुवा उम्रन थाल्दछ । यसको रोपाई पुष देखि माघ भित्र रोपी सक्नु पर्दछ ।

५.४ मल

सुगन्धित तेल उत्पादनका लागि यसको घाँस प्रयोग गरिन्छ । त्यसैले राम्रो उत्पादन लिनको लागि यसको घाँस उत्पादनमा जोड दिनु पर्छ । राम्रो घाँस उत्पादन गर्न पर्याप्त मात्रामा खाद्य तत्वहरू माटोमा हुनु पर्दछ । कम्पोष्ट मलको साथसाथै रसायनिक मलको पनि प्रयोग गर्नु सकिन्छ । प्राङ्गरिक पदार्थ प्रयाप्त भएको माटोमा नाइट्रोजन १०० के.जी., फोस्फरस ५० के.जी. र पोटास ५० के.जी. राम्रो उत्पादनको लागि प्रयोग गर्नु राम्रो हुन्छ । फोस्फरस र पोटास रोप्नु अगाडि माटोमा राख्ने र २० के.जी. नाइट्रोजन रोप्ने बेला सिचाई गरिसके पछि दिने । बाकी नाइट्रोजन २५-३० दिनको फरकमा तीन भागमा विभाजन गरिदिनु पर्छ । वातावरण संरक्षण र दिगो उत्पादनको हिसावले रसायनिक मल राख्नु भन्दा प्राङ्गरिक मल प्रयोगबाट उत्पादन गर्नु राम्रो मानिन्छ ।

५.५ गोडमेल तथा स्याहार संभार

पिपरमिन्टको खेतीमा समय- समयमा गोडमेल गरि भारपातहरू हटाउनु पर्दछ । यदि समयमा भारपात हटाएन भने यसको उत्पादन घट्ने हुन्छ । विरुवा रोपेको ३०-५० दिनमा र

पहिलो वाली संकलन पछिको १५-३० दिनमा गोडमेल र भारपात केलाउन अति आवश्यक हुन्छ । यसको खेतीमा भारपात नियन्त्रण गर्न २-३ पटक गोडमेल गर्नु पर्ने हुन्छ । धान लगाएको खेतमा भारपातको प्रकोप अलि कम हुने हुन्छ ।

५.६ सिचाई

राम्रो उत्पादनको लागि मलको साथ साथै सिचाई पनि समय समयमा आवश्यकता अनुसार दिनुपर्ने हुन्छ । प्राय जसो जाडो मौसममा पुष - चैत्र सम्म १०-१५ दिनको फरकमा सिचाईको आवश्यकता पर्दछ भने गर्मी मौसममा बैसाख- असार सम्म ७-१० दिनको फरकमा सिचाई दिनु पर्दछ । सिचाई गर्दा पानी जम्न नदिन विशेष ध्यान पुऱ्याउनु पर्दछ । मौसम अनुसार सिचाईको तालीका पनि फरक हुन सक्छ ।

५.७ रोग तथा किरा

पिपरमिन्टमा रोगको त्यति प्रकोप नदेखिए पनि निम्न किसीमको रोग लाग्न सक्छ ।

(क) लिफ ब्लाइट (Leaf blight) - यो रोग *Alternaria tenuis* र *Rhizoctonia sp.* को कारण लाग्दछ । यो रोग वर्षात सुरु भएपछि लाग्दछ । पातमा कालो, खैरो गोलो वा छिरविरै दाग हुने गर्दछ र पछि पात झर्ने हुन्छ । यसको रोकथामको लागि Mancozeb (0.2%) १५ दिनको फरकमा छर्ने ।

(ख) किराबाट - पिपरमिन्टलाई विभिन्न किराहरुले नोक्सान पार्न सक्छ । Leaf Folder (*Syngamia afrutalis*), Hairy Catterpillar (*Spilosoma abliqua*), bug (*Nisia atrovenosa*) and White fly (*Bemisia tabaci*) आदि किराहरुले मुख्य पातमा नोक्सान गर्दछ । White grub (*Holotrichia Consaguinea*) and termites (*Microtermes absesi*) आदि किराहरुले जरामा नोक्सान गर्दछ । किटनासक औषधि जस्तै Dimethoate (0.05%), quinalphos (0.05) Chlorpyrifos (0.05%) को प्रयोगले माथिको किराहरु नियन्त्रण गर्न सकिन्छ ।

५.८ बाली संकलन

पिपरमिन्टको वाली संकलन घाम लागेको दिन गर्नु पर्दछ । पुषमा लगाएको वाली वैशाखको अन्तिम हप्तासम्म करिब १००-११० दिनमा पहिलो वाली तयार भएको हुन्छ । दोश्रो वाली श्रावणको पहिलो हप्तासम्म करिब ६०-७० दिनमा तयार हुन्छ । वाली संकलन पछि पातलो गरी फिजाएर २४ घण्टा ओइलाउन राम्रो हुन्छ । तर चिस्यान भएको ठाँउमा वर्षामा पातहरु कुहिएर जाने भएकाले हिउँद बालीका रुपमा मात्र गर्नु राम्रो हुन्छ । वर्दिया जिल्लाको ठाकुरद्वारामा हिउँदे बालीका रुपमा गरिदै आएको छ ।

६. प्रशोधन

संकलित वाली प्रशोधन संयन्त्र (Distillation Plant) मा प्रशोधन गरि तेल निकालिन्छ । प्रशोधन गर्ने भाडोमा संकलित वाली मिलाएर राखिन्छ । भाडोको बिको बन्द गरिसके पछि ब्वाइलरबाट स्टिम पठाईन्छ । सुगन्धित तेल र पानी बाफको तातोले उडाएर बाफ संगै कण्डेन्सरमा आउछ । कण्डेन्सरको चिसो पानीले गर्दा पानी र तेल भई निस्कन्छ । पानी र तेल नमिसिने भएकोले सेपरेटरले सजिलै छुट्टयाउन सकिन्छ । तेलमा भएको पानी र बाह्य पदार्थ हटाईसकेपछि सुगन्धित तेललाई सिसा, ग्यालभनाईज भाडो वा स्टिलको भाडोमा सुरक्षित राख्नु

पर्दछ ।

क्र.स.	विवरण	परिमाण	ज्यामी संख्या	दर रु	जम्मा मुल्य रु
१	जग्गा तयारी(ट्रयाक्टर) ज्यामी	८ घण्टा -	- १५ जना	३०० १००	२४०० १५००
२	रनर वा सक्कर	४०० के.जी	-	२	८००
३	कम्पोष्ट मल	१० टन	-	३००	३०००
४	रसायनिक मल	-	-	-	५०००
५	सकर र रोपन	-	३० जना	१००	३०००
६	गोडमेल स्याहार संभार	-	५० जना	१००	५०००
७	सिचाई	-	१० जना	१००	१०००
८	वाली संकलन	-	८० जना	१००	८०००
९	प्रशोधन खर्च	-	९० के.जी.	५०	४५००
१०	अन्य	-	-	-	२०००
				जम्मा रु	३६२००

७. आम्दानी तथा खर्च विवरण प्रति हेक्टर

उत्पादन ९० के.जी. सुगन्धित तेल
आम्दानी ९० X रु. ६५० = रु. ५८,५००।-
खुद नाफा रु. २२,३००।-

८. सन्दर्भ सामग्रीहरु

- ◆ Purohit SS and SP Vyas 2004. *Medicinal plants cultivation: a scientific approach*. Agrobios, India 478-481
- ◆ Farooqi AA and BS Sreeramu 2001. *Cultivation of medicinal and aromatic crops*. Universities press, India. 518 p
- ◆ Jain SK 2001. *Medicinal plants: India-the land and the people*. National book trust, India. 216 p
- ◆ Kumar S and AK Singh 1997. Research and development in medicinal and aromatic plants. In *harvesting herbs-2000*. AR Nautiyal, MC Nautiyal and AN Purohit (eds). Bishen Singh Mahendra Pal Singh, India. 77-97
- ◆ जडीबुटी उत्पादन तथा प्रशोधन कं. लि. २०५५. *जडीबुटी खेती, संकलन, प्रशोधन तथा संरक्षण पुस्तिका*. जडीबुटी उत्पादन तथा प्रशोधन कम्पनि लिमिटेड, विशेष क्षेत्र विकास कार्यक्रम, काठमाडौं. २६ पृ
- ◆ शर्मा वेदनिधि २०५७. मेन्था खेती: संक्षिप्त परिचय. *कल्पवृक्ष ११*(११७ - ११८): १९-२३
- ◆ वनस्पति विभाग २०५८. मेन्था खेती. *जडीबुटी खेती प्रकाशन संख्या ७*, वनस्पति विभाग, थापाथली, काठमाडौं, नेपाल. १० पृ

- ◆ जडीबुटी उत्पादन तथा प्रशोधन कं. लि. २०५९. *जडीबुटी खेती पुस्तिका*. जडीबुटी उत्पादन तथा प्रशोधन कम्पनि लिमिटेड, काठमाडौं, नेपाल. ४१ पृ
- ◆ एन्साव र एस एन भी नेपाल २०६०. *व्यापारमा रहेका नेपालका महत्वपूर्ण गैरकाष्ठ वनपैदावारहरु*. एन्साव र एस एन भी नेपाल, काठमाडौं, नेपाल. १६८ पृ
- ◆ श्रेष्ठ उत्तमबाबु र सुजाता श्रेष्ठ २०६१. *नेपालका प्रमुख गैरकाष्ठ वनपैदावारहरु*, भुडीपुराण प्रकाशन, काठमाडौं, नेपाल. ४११ पृ.